

دختر وزیر

[نمایشنامه]

امین نجفی

www.ketab.ir

۱۳۹۸

بیتا

www.ketab.ir

سرشناسه	:	نجفی، امین، ۱۳۶۵ -
عنوان و نام پدیدآور	:	دختر وزیر [نمایشنامه] امین نجفی.
مشخصات نشر	:	تهران: افراز، ۱۳۹۸.
مشخصات ظاهری	:	۸۶ ص.؛ ۵/۱۴×۵/۲۱ س.م.
شابک	:	978-600-326-338-3
وضعیت فهرست نویسی	:	فیبا
موضوع	:	نمایشنامه فارسی -- قرن ۱۴
موضوع	:	Persian drama -- 20th century
رده بندی کنگره	:	۱۳۹۶۸۳۶۲PIR ۷۳ ج/
رده بندی دیویی	:	۶۲/۲۵۸
شماره کتابشناسی ملی	:	۴۹۸۸۹۸۸

انتشارات افراز

دفتر مرکزی و فروش: خیابان دانشگاه، پایین تر از جمهوری، کوچه دانا، پلاک ۱۲ | تلفن: ۶۶۹۷۷۱۶۶
فروشگاه: خیابان دانشگاه، مجتمع تجاری دانشگاه، طبقه منفی یک، کتابفروشی خصوصی هنر و ادبیات افراز | تلفن: ۶۶۹۵۲۸۵۳
مرکز پخش: ۶۶۴۸۹۰۷
وبسایت و فروشگاه اینترنتی www.afrazbook.com
E-mail: info@afrazbook.com

دختر وزیر

امین نجفی

نویت چاپ اول/ ۱۳۹۸

طراحی جلد: یاسین محمدی / آتلیه افراز
آرایش صفحات: افسانه حسن بیگی / آتلیه افراز

چاپ / صحافی: دوستان

شمارگان: ۳۰۰ نسخه

قیمت: ۲۵۰۰۰ تومان

تمام حقوق این اثر برای انتشارات افراز محفوظ است.
هیچ بخشی از این کتاب، بدون اجازه‌ی مکتوب ناشر، قابل تکثیر یا تولید مجدد به هیچ شکلی
از جمله چاپ، فتوکپی، انتشار الکترونیک، فیلم، نمایش و صدا نیست.
این اثر تحت پوشش قانون حمایت از حقوق مؤلفان و مصنفان ایران قرار دارد.

مقدمه

نغمه ثمینی

ما را ادبیات و سینمای افغانستان کم و بیش می‌دانیم و نمونه‌هایی را خوانده یا دیده‌ایم. ادبیات و ادبیات نمایشی در افغانستان حوزه‌هایی ناشناخته و چه بسا خاموش و خالی‌اند. سالیانی پیش زمانی که در پی تیاتر در افغانستان فرهنگ‌های تیاتر را جستجو می‌کردم، تنها چند صفحه به کف آوردم، بیش‌تر متمرکز بر آیین‌های نمایشی سمرقند و خیبر پختونخوا در باب ادبیات نمایشی.

و چنین بود تا امین زحمر را در دانشگاه تهران یافتم. دانشجویی متعلق به افغانستان، باهوش، صبور و پویا. ما نشریات افغانستانی چندتایی دیگر هم داشتیم که همه کمابیش همین ویژگی‌ها را داشتند، اما امین تفاوتی کلیدی با دیگران داشت؛ می‌توانست به زبان فارسی در بحث، با دایره لغاتی بومی بنویسد، چنان‌که انگار با وجود سن و سال کم، سال‌ها نوشته‌ها در نمایشنامه نوشته بود و بسیار خوانده بود و نمایشنامه خوانده بود. نخستین نمایشنامه او - که من خواندم - همین دختر وزیر بود. برای من شگفتی برانگیز بود که دانشجویی جوان بی‌سابقه‌ی نمایشنامه‌نویسی و بدون پشتوانه‌ی فرهنگی تیاتر، از زبان صحنه و نمایش و شخصیت را بشناسد. به‌وجد آمدم. با هم سخن گفتیم، و من شد با بازنویسی دختر وزیر که قوی‌تر از نسخه‌ی نخست بود؛ و از همه شگفت‌تر این‌که، نه تقلیدی از نمایشنامه‌های ایرانی، که نسخه‌ی اصیلی بود از نمایشنامه‌ای که می‌توانست متعلق به افغانستان باشد و صدای یک متفکر جوان افغانستانی را در بر

داشته باشد؛ کلماتی متعلق به سرزمین همسایه، درباری شرقی که افغانستان را تداعی می کند و نیز موضوع استبداد عقیده و خشونت و زنان در بند.

بعدتر در کارگاه نمایشنامه نویسی مؤسسه پرسش، امین نمایشنامه‌ی دیگری نوشت که این بار من مرحله به مرحله شاهد حرکتش بودم: بازنویسی بسیار، تلاش برای یافتن فرم‌هایی جدید و شخصیت‌هایی برآمده از قلب افغانستان. این نمایشنامه که خلسه نامیده شد، مرا اطمینان داد که اگر شرایط دشوار این گوشه‌ی دشت در جهان احازه دهد، ما شاید برای نخستین بار شاهد نمایشنامه نویسی فارسی نویسی دیگر هستیم که از وضعیت نمایشی، کاراکتر و ساختمان نمایشنامه تصور روشنی عمیق‌تری دارد.

برای من امین نجفی آغازگر راهی است. راه نوشتن نمایشنامه در سرزمینی که آن را به خشونت و اسارت زنان جنگ داخلی و خطر می‌شناسیم. راهی که امین آغازگر آن است، می‌تواند در اثر جادوی تیاتر امکان دهد تا افغانستان را از منظری دیگر ببینیم. امین نجفی اگر بهمانه و بهمانه و بهمانه و بهمانه و بهمانه سرزمین ما - بر او غلبه نکند، یکی از بن‌گذاران ادبیات نمایشی در خطه‌ای دور از این شکل ادبی خواهد بود؛ کسی چون میرزا آقا تقی‌زاده و آخوندزاده در ایران یا یوجین اونیل در آمریکا.

کاش دست از این تلاش بی‌وقفه نکشد. کاش نایب‌الدین کاش باز بنویسد و کاش به‌عنوان نمایشنامه نویسی بر مصائب خاورمیانه‌ی خونین توجه کند.